

Sygn. akt. VI Ka 423/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 28 listopada 2013 r.

Sąd Okręgowy w Elblągu VI Wydział Karny Odwoławczy w składzie:

Przewodnicząca:	SSO Małgorzata Kowalczyk-Przedpelska (spr.)
Sędziowie:	SO Natalia Burandt SO Piotr Żywicki
Protokolant	st.sekr.sądowy Joanna Prabucka - Ochniak

przy udziale Prokuratora Prokuratury Okręgowej Ryszarda Maziuka

po rozpoznaniu w dniu 28 listopada 2013r.,

sprawy K. G.

skazanego wyrokiem łącznym

na skutek apelacji wniesionej przez skazanego

od wyroku Sądu Rejonowego w Elblągu

z dnia 6 września 2013 r., sygn. akt II K 507/13

I. zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy uznając apelację skazanego za oczywiście bezzasadną;

II. zwalnia skazanego od ponoszenia kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze;

III. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. J. B. kwotę 147, 60 zł brutto tytułem obrony skazanego z urzędu przed sądem II instancji.

Sygn.akt VI Ka 423/13

UZASADNIENIE

K. G. został prawomocnie skazany następującymi wyrokami:

I. Sądu Rejonowego w Elblągu z dnia 19 stycznia 2006 roku w sprawie **VIII K 359/05** za przestępstwo z art. 286 § 1 kk w zw. z art. 12 kk popełnione w dniu 07 marca 2005 roku, w dniu 05 marca 2005 roku, w dniu 11 marca 2005 roku, w dniu 11 kwietnia 2005 roku, w dniu 06 marca 2005 roku, w dniu 05 kwietnia 2005 roku, w dniu 26 kwietnia 2005 roku, w dniu 27 kwietnia 2005 roku, w dniu 28 kwietnia 2005 roku, w dniu 06 marca 2005 roku, w lutym 2005 roku, w dniu 07 marca 2005 roku, w dniu 11 kwietnia 2005 roku, w dniu 20 kwietnia 2005 roku, w dniu 09 maja 2005 roku, w dniu 16 lutego 2005 roku na karę 1/jednego/ roku i 6/sześciu/ miesięcy pozbawienia wolności, za przestępstwo z art. 284

§ 2 kk popełnione w kwietniu 2005 roku na karę 1/jednego/ roku pozbawienia wolności, połączono kary jednostkowe i wymierzono skazanemu karę łączną 2/dwóch/ lat pozbawienia wolności, wykonanie kary warunkowo zawieszono na okres próby 5/pięciu/ lat, oddano go pod dozór kuratora, zobowiązano do naprawienia szkody i kontynuowania nauki, orzeczono o kosztach sądowych. Postanowieniem Sądu Rejonowego w Elblągu z dnia 10 września 2007 roku zarządzono wykonanie kary pozbawienia wolności;

II. Sądu Rejonowego w Elblągu z dnia 27 lutego 2006 roku w sprawie **X K 55/06** za czyn z art. 286 § 1 kk popełniony w dniu 06 maja 2005 roku na karę 1/jednego/ roku pozbawienia wolności, wykonanie kary warunkowo zawieszono na okres próby 3/trzech/ lat, oddano go pod dozór kuratora, zobowiązano do naprawienia szkody orzeczono o kosztach sądowych. Postanowieniem Sądu Rejonowego w Elblągu z dnia 07 maja 2007 roku w sprawie Ko 1155/07 zarządzono wykonanie kary pozbawienia wolności;

III. Sądu Rejonowego we Włocławku z dnia 19 grudnia 2006 roku w sprawie **IX K 1162/06** za przestępstwo z art. 286 § 1 kk popełnione w dniu 19 marca 2006 roku na karę 1/jednego/ roku pozbawienia wolności, orzeczono środek karny w postaci obowiązku naprawienia szkody;

IV. Sądu Rejonowego w Sokółce z dnia 12 kwietnia 2007 roku w sprawie **II K 62/07** za czyn z art. 286 § 1 kk popełniony w dniu 24 sierpnia 2006 roku na karę 8/ośmiu/ miesięcy pozbawienia wolności i karę 50/pięćdziesięciu/ stawek dziennych grzywny w kwocie po 10/dziesięć/ złotych, wykonanie kary warunkowo zawieszono na okres próby 5/pięciu/ lat, oddano go pod dozór kuratora, orzeczono o kosztach sądowych. Postanowieniem Sądu Rejonowego w Elblągu z dnia 20 grudnia 2007 roku w sprawie Ko 3703/07 zarządzono wykonanie kary pozbawienia wolności;

V. Sądu Rejonowego w Elblągu z dnia 28 maja 2007 roku w sprawie **VIII K 136/07** za przestępstwo z art. 13 § 1 kk w zw. z art. 286 § 1 kk w zb. z art. 270 § 1 kk w zb. z art. 297 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk popełnione w dniu 13 grudnia 2006 roku, na karę 1/jednego/ roku pozbawienia wolności, wykonanie kary warunkowo zawieszono na okres próby 4/czterech/ lat, oddano go pod dozór kuratora. Postanowieniem Sądu Rejonowego w Elblągu z dnia 20 grudnia 2007 roku zarządzono wykonanie kary pozbawienia wolności;

VI. Sądu Rejonowego w Elblągu z dnia 29 maja 2007 roku w sprawie **X K 421/07** za czyn z art. 158 § 1 kk popełniony w dniu 16 grudnia 2006 roku na karę 6/sześciu/ miesięcy pozbawienia wolności;

VII. Sądu Rejonowego w Elblągu z dnia 23 lipca 2007 roku w sprawie **X W 1194/07** za wykroczenia z art. 94 § 1 kkw, art. 97 kw i art. 92 § 1 kkw popełnione w dniu 03 czerwca 2007 roku na karę 550 zł/pięćset pięćdziesiąt złotych/ grzywny. Postanowieniem Sądu Rejonowego w Elblągu z dnia 08 maja 2008 roku orzeczono wobec skazanego zastępczą karę aresztu w wymiarze 11 dni za nieuiszczoną karę grzywny;

VIII. Sądu Rejonowego w Elblągu z dnia 17 września 2007 roku w sprawie **II K 812/07** za ciąg przestępstw z art. 297 § 1 kk w zb. z art. 270 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk popełniony w dniu 11 grudnia 2006 roku, w dniu 19 grudnia 2006 roku, w dniu 20 grudnia 2006 roku na karę 2/dwóch/ lat pozbawienia wolności, wykonanie kary warunkowo zawieszono na okres próby 5/pięciu/ lat, oddano go pod dozór kuratora, zobowiązano do naprawienia szkody orzeczono o kosztach sądowych. Postanowieniem Sądu Rejonowego w Elblągu z dnia 11 marca 2009 roku w sprawie Ko 637/09 zarządzono wykonanie kary pozbawienia wolności;

IX. Sądu Rejonowego w Kluczborku Sąd Grodzki w N. z dnia 13 grudnia 2007 roku w sprawie **VII K 113/07** za przestępstwo z art. 286 § 1 kk popełnione w dniu 27 września 2006 roku na karę 1/jednego/ roku pozbawienia wolności, wykonanie kary warunkowo zawieszono na okres próby 5/pięciu/ lat, oddano go pod dozór kuratora. Postanowieniem Sądu Rejonowego w Elblągu z dnia 11 marca 2009 roku w sprawie Ko 640/09 zarządzono wykonanie kary pozbawienia wolności;

X. Sądu Rejonowego w Elblągu z dnia 13 grudnia 2007 roku w sprawie **II K 1000/07** za ciąg przestępstw z art. 286 § 1 kk w zb. z art. 297 § 1 kk w zb. z art. 270 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk i z art. 13 § 1 kk w zw. z art. 286 § 1 kk w zb. z art. 297 § 1 kk w zb. z art. 270 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk popełniony w dniu 13 grudnia 2006 roku, w

dniu 05 kwietnia 2006 roku, w dniu 02 stycznia 2007 roku, na karę 2/dwóch/ lat pozbawienia wolności i karę 30/ trzydziestu/ stawek dziennych grzywny w kwocie po 20/dwadzieścia/ złotych, wykonanie kary pozbawienia wolności warunkowo zawieszono na okres próby 5/pięciu/ lat, oddano go pod dozór kuratora, zobowiązano do naprawienia szkody orzeczono o kosztach sądowych. Postanowieniem Sądu Rejonowego w Elblągu z dnia 11 marca 2009 roku zarządzono wykonanie kary pozbawienia wolności;

XI. Sądu Rejonowego w Elblągu z dnia 12 lutego 2008 roku w sprawie **X K 1266/07** za przestępstwo z art. 158 § 1 kk popełniony w dniu 11 sierpnia 2007 roku, na karę 10/dziesięciu/ miesięcy pozbawienia wolności, wykonanie kary warunkowo zawieszono na okres próby 5/pięciu/ lat, oddano go pod dozór kuratora. Postanowieniem Sądu Rejonowego w Elblągu z dnia 11 marca 2009 roku w sprawie Ko 639/09 zarządzono wykonanie kary pozbawienia wolności;

XII. Sądu Rejonowego w Elblągu z dnia 19 lutego 2008 roku w sprawie **X K 1478/07** za czyn z art. 286 § 1 kk popełniony w dniu 21 maja 2007 roku na karę 1/jednego/ roku pozbawienia wolności;

przy czym wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego w Elblągu z dnia 08 września 2008 roku w sprawie **VIII K 156/08** w punkcie I wyroku łącznego połączono skazanemu kary jednostkowe orzeczone w sprawach **IX K 1162/06, II K 62/07, VIII K 136/07, II K 230/07 i X K 421/07** i orzeczono karę łączną 2/dwóch/ lat i 6/sześciu/ miesięcy pozbawienia wolności. W punkcie II wyroku łącznego połączono skazanemu kary jednostkowe orzeczone wyrokami w sprawach **X K 55/06, VIII K 359/05** i orzeczono karę łączną 1/jednego/ roku i 8/ośmiu/ miesięcy pozbawienia wolności, umorzono postępowanie o wydanie wyroku łącznego obejmującego wyrok w sprawie **X K 1478/07**.

XIII. Sądu Rejonowego w Elblągu z dnia 18 września 2008 roku w sprawie **II K 476/08** za czyn z art. 242 § 3 kk popełniony w dniu 08 kwietnia 2008 roku na karę 2/dwóch/ miesięcy pozbawienia wolności;

XIV. Sądu Rejonowego w Jaśle z dnia 04 grudnia 2008 roku w sprawie **VI K 131/07** za przestępstwo z art. 286 § 1 kk popełnione w okresie od 21 września 2006 roku do dnia 29 września 2006 roku na karę 1/jednego/ roku pozbawienia wolności, wykonanie kary warunkowo zawieszono na okres próby 3/trzech/ lat, orzeczono dozór kuratora, na podatknie art. 33 § 1, 2 i 3 kk orzeczono karę grzywny 50 stawek po 20 złotych. Postanowieniem Sądu Rejonowego w Elblągu z dnia 19 września 2011 roku zarządzono wykonanie kary pozbawienia wolności;

XV. Sądu Rejonowego w Elblągu z dnia 18 grudnia 2008 roku w sprawie **II K 542/08** za przestępstwo z art. 286 § 1 kk w zb. z art. 270 § 1 kk w zb. z art. 275 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 12 kk popełnione w okresie od 18 marca 2008 roku do 24 maja 2008 roku na karę 2/dwóch/ lat pozbawienia wolności, orzeczono o dowodach rzeczowych i kosztach sądowych;

przy czym wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego w Elblągu z dnia 23 czerwca 2009 r. w sprawie **II K 133/09**: w pkt I wyroku połączono skazanemu jednostkowe kary pozbawienia wolności orzeczone w sprawach Sądu Rejonowego we Włocławku **IX K 1162/06**, Sądu Rejonowego w Sokółce **II K 62/07**, Sądu Rejonowego w Elblągu **VIII K 136/07**, Sądu Rejonowego w Elblągu **X K 421/07**, Sądu Rejonowego w Kluczborku Sąd Grodzki w N. **VII K 113/07**, Sądu Rejonowego w Łukowie **II K 230/07** i wymierzono karę łączną 2 lat i 4 miesięcy pozbawienia wolności; w pkt II wyroku połączono skazanemu jednostkowe kary grzywny orzeczone w sprawach Sądu Rejonowego w Łukowie **II K 230/07** Sądu Rejonowego w Sokółce **II K 62/07** i wymierzono karę łączną 90 stawek dziennych grzywny, ustalając na nowo wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 10 złotych; w pkt III wyroku połączono skazanemu jednostkowe kary pozbawienia wolności orzeczone w sprawach Sądu Rejonowego w Elblągu **II K 812/07, II K 1000/07, X K 1266/07, X K 1478/07** i wymierzono karę łączną 3 lat i 10 miesięcy pozbawienia wolności; w pkt IV wyroku połączono skazanemu jednostkowe kary pozbawienia wolności orzeczone w sprawach Sądu Rejonowego w Elblągu **II K 476/08 i II K 542/08** i wymierzono karę łączną 2 lat i 1 miesiąca pozbawienia wolności. Nadto w punkcie VI wyroku łącznego orzeczono, iż punkt I wyroku łącznego Sądu Rejonowego w Elblągu z dnia 08 września 2008 roku w sprawie **VIII K 156/08** stracił moc;

XVI. Sądu Rejonowego w Elblągu z dnia 29 maja 2009 r. w sprawie **II K 619/08** za ciąg przestępstw z art. 286 § 1 kk w zb. z art. 275 § 1 kk w zb. z art. 270 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 12 kk popełniony w okresie od 17 marca 2008 r. do 24 czerwca 2008 r. na karę 1 roku i 4 miesięcy pozbawienia wolności;

XVII. Sądu Rejonowego w Elblągu z dnia 23 czerwca 2009 r. w sprawie akt **II K 116/09** za czyn z art. 245 kk w zw. z art. 12 kk popełniony w okresie od 22 października do 20 listopada 2008 roku na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności;

XVIII. Sądu Rejonowego w Wodzisławiu Śląskim z dnia 23 lipca 2009 roku w sprawie **II K 688/07** za ciąg przestępstw z art. 286 § 1 kk popełniony w okresie 27.09.2006 r. i 31 października 2006 r. na karę 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby 5 lat; orzeczono dozór kuratora i obowiązek naprawienia szkody na rzecz pokrzywdzonych. Postanowieniem Sądu Rejonowego w Elblągu z dnia 10 października 2011 roku zarządzono wykonanie kary pozbawienia wolności;

XIX. Sądu Rejonowego w Elblągu z dnia 18 stycznia 2010 r. w sprawie **VIII K 195/09** za czyn z art. 18 § 3 kk w zw. z art. 286 § 1 kk w zb. z art. 297 § 1 kk w zb. z art. 270 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk popełniony 28 lutego 2008 r. na karę 10 miesięcy pozbawienia wolności, za czyn z art. 286 § 1 kk w zw. z art. 297 § 1 kk w zw. z art. 270 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk popełniony w dniu 10 marca 2008 r. na karę 10 miesięcy pozbawienia wolności; wymierzono karę łączną 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności, orzeczono przepadek dowodów rzeczowych;

XX. Sądu Rejonowego w Elblągu z dnia 08 marca 2011 r. w sprawie **II K 130/11** za czyn z art. 242 § 3 kk popełniony w dniu 20 września 2010 r. na karę 200 stawek dziennych grzywny, przy ustaleniu wysokości jednej stawki dziennej na kwotę 20 zł.

przy czym wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego w Elblągu z dnia 07 września 2011 roku w sprawie **II K 845/11**: w pkt I wyroku połączono skazanemu jednostkowe kary pozbawienia wolności orzeczone wyrokiem Sądu Rejonowego w Elblągu z dnia 18 września 2008 roku w sprawie **II K 476/08**, prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego w Elblągu z dnia 18 grudnia 2008 roku w sprawie **II K 542/08**, prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego w Elblągu z dnia 29 maja 2009 r. w sprawie **II K 619/08** oraz prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego w Elblągu z dnia 18 stycznia 2010 r. w sprawie **VIII K 195/09** i wymierza skazanemu karę łączną 4 /czterech/ lat i 10 /dziesięciu/ miesięcy pozbawienia wolności. Nadto wskazano, iż na mocy art. 575 § 1 kpk orzeka się, iż punkt IV wyroku łącznego Sądu Rejonowego w Elblągu z dnia 23 czerwca 2009 roku w sprawie **II K 133/09** stracił moc. Natomiast w kolejnych punktach w/w wyroku łącznego, na mocy art. 572 kpk umarżono postępowanie o wydanie wyroku łącznego obejmującego wyrok Sądu Rejonowego w Wodzisławiu Śląskim z dnia 23 lipca 2009 roku w sprawie **II K 688/07**, wyrok Sądu Rejonowego w Elblągu z dnia 23 czerwca 2009 r. w sprawie **II K 116/09** oraz wyrok Sądu Rejonowego w Elblągu z dnia 08 marca 2011 r. w sprawie **II K 130/11**, zaś a mocy art. 574 kpk w zw. z art. 17 § 1 pkt 7 kpk umorzono postępowanie o wydanie wyroku łącznego obejmującego wyroki Sądu Rejonowego w Elblągu w sprawie VII K 359/05, X K 556/06, VII K 136/07, X K 421/07, X W 1194/07, II K 812/07, II K 1000/07, X K 1266/07, X K 1478/07, Sądu Rejonowego we Włocławku w sprawie IX K 1162/06, Sądu Rejonowego w Sokółce w sprawie II K 62/07, Sądu Rejonowego w Kluczborku Sąd Grodzki w N. w sprawie VII K 113/07, Sądu Rejonowego w Łukowie w sprawie II K 230/07, Sądu Rejonowego w Jaśle w sprawie VI K 131/07.

Wyrokiem Sądu Okręgowego w Elblągu z dnia 15 grudnia 2011 roku w sprawie VI Ka 383/11 zmieniono w/w wyrok łączny w ten sposób, że karę orzeczoną w punkcie I wyroku obniżono do 4 lat pozbawienia wolności.

Sąd Rejonowy w Elblągu wyrokiem łącznym z dnia 6 września 2013 r. sygn. akt II K 507/13:

I. na mocy art. 569 § 1 kpk w zw. z art. 85 kk w zw. z art. 86 § 1 kk łączy jednostkowe kary pozbawienia wolności orzeczone wobec K. G. prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego we Włocławku z dnia 19 grudnia 2006 roku w sprawie **IX K 1162/06**, prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego w Sokółce z dnia 12 kwietnia 2007 roku w sprawie **II K 62/07**, prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego w Elblągu z dnia 28 maja 2007 roku w sprawie **VIII**

K 136/07, prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego w Elblągu z dnia 29 maja 2007 roku w sprawie **X K 421/07**, prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego w Kluczborku Sąd Grodzki w N. z dnia 13 grudnia 2007 roku w sprawie **VII K 113/07**, prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego w Jaśle z dnia 04 grudnia 2008 roku w sprawie **VI K 131/07** i prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego w Wodzisławiu Śląskim z dnia 23 lipca 2009 roku w sprawie **II K 688/07** wymierzył skazanemu karę łączną 3/trzech/ lat pozbawienia wolności;

II. na mocy art. 569 § 1 kpk w zw. z art. 85 kk w zw. z art. 86 § 1 i 2 kk łączy jednostkową karę grzywny orzeczoną wobec K. G. prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego w Sokółce z dnia 12 kwietnia 2007 roku w sprawie **II K 62/07** i prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego w Jaśle z dnia 04 grudnia 2008 roku w sprawie **VI K 131/07** wymierzył skazanemu karę łączną 80 /osiemdziesiąt/ stawek dziennych grzywny, ustalając na nowo wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 10/dziesięciu/ złotych;

III. pozostałe rozstrzygnięcia zawarte w wyrokach jednostkowych podlegają odrębnemu wykonaniu;

IV. na mocy art. 575 § 1 kpk orzekł, że punkt I i II wyroku łącznego Sądu Rejonowego w Elblągu z dnia 16 lutego 2012 roku w sprawie **II K 1291/11** stracił moc;

V. na mocy art. 572 kpk, art. 574 kpk w zw. z art. 17 § 1 pkt 7 kpk umarzył postępowanie o wydanie wyroku łącznego obejmującego wyrok Sądu Rejonowego w Elblągu z dnia 19 stycznia 2006 roku w sprawie **VIII K 359/05** oraz wyrok Sądu Rejonowego w Elblągu z dnia 27 lutego 2006 roku w sprawie **X K 55/06**, a także wyrok Sądu Rejonowego w Elblągu z dnia 17 września 2007 roku w sprawie **II K 812/07**, wyrok Sądu Rejonowego w Elblągu z dnia 13 grudnia 2007 roku w sprawie **II K 1000/07**, wyrok Sądu Rejonowego w Elblągu z dnia 12 lutego 2008 roku w sprawie **X K 1266/07**, wyrok Sądu Rejonowego w Elblągu z dnia 19 lutego 2008 roku w sprawie **X K 1478/07**, wyrok Sądu Rejonowego w Elblągu z dnia 18 września 2008 roku w sprawie **II K 476/08**, wyrok Sądu Rejonowego w Elblągu z dnia 18 grudnia 2008 roku w sprawie **II K 542/08**, wyrok Sądu Rejonowego w Elblągu z dnia 29 maja 2009 roku w sprawie **II K 619/08**, wyrok Sądu Rejonowego w Elblągu z dnia 18 stycznia 2010 roku w sprawie **VIII K 195/09**, wyrok Sądu Rejonowego w Elblągu z dnia 23 czerwca 2009 r. w sprawie **II K 116/09** oraz wyrok Sądu Rejonowego w Elblągu z dnia 08 marca 2011 r. w sprawie **II K 130/11**, wyrok Sądu Rejonowego w Elblągu z dnia 23 lipca 2007 roku w sprawie **X W 1194/07**;

VI. na podstawie art. 29 ust. 1 ustawy z dnia 26 maja 1982 r. Prawo o adwokaturze oraz § 14 ust. 5 w zw. z § 16 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu, zasądził od Skarbu Państwa na rzecz adwokata J. B. kwotę 147,60 zł /sto czterdzieści siedem złotych sześćdziesiąt groszy/ brutto tytułem nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej skazanemu K. G. z urzędu;

VII. na podstawie art. 626 § 1 kpk w zw. z art. 624 § 1 kpk zwolnił skazanego K. G. od ponoszenia kosztów sądowych związanych z wydaniem wyroku łącznego.

Od powyższego wyroku apelację wniósł skazany K. G..

Jak wynika z treści środka odwoławczego skazany na mocy art. 444 kpk i art. 425§ 1 kpk zaskarżył powyższy wyrok w pkt I i II w części orzeczenia o karze. Zarzucił wyroki na mocy art. 438 pkt 4 kpk rażąco surowość orzeczonej kary pozbawienia wolności i wniósł :

- o zmianę zaskarżonego wyroku w pkt I poprzez złagodzenie kary pozbawienia wolności i orzeczenie kary łącznej 2 lat pozbawienia wolności;

- o zmianę zaskarżonego wyroku w pkt II przez zastosowanie absorpcji i wymierzenie kary łącznej 50 stawek dziennych grzywny, ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 10 zł.

Sąd Okręgowy zważył ,co następuje :

Apelacja skazanego K. G. była w sposób oczywisty bezzasadna i z tych powodów nie mogła zasługiwać na uwzględnienie.

Przede wszystkim należy wskazać, iż Sąd Rejonowy w Elblągu wydał wyrok łączny zgodnie z obowiązującymi wymogami określonymi w art. 85 k.k. i następne. Analiza wyroków podlegających połączeniu nie wskazuje aby Sąd meriti naruszył zasady orzekania o karze łącznej.

Orzeczone wobec skazanego kara łączna uwzględnia zasady orzekania wynikające zarówno z przepisów prawa materialnego jak też zasad określonych w bieżącej judykaturze Sądu Najwyższego.

Na pełną akceptację zasługuje argumentacja Sądu Najwyższego zaprezentowana w uzasadnieniu do podjętej w powiększonym składzie 7 sędziów uchwały z dnia 25 lutego 2005 roku / sygn. I KZP 36/04/, której nadano moc zasady prawnej. W części motywacyjnej Sąd Najwyższy dokonał wnikliwej analizy wykładni przesłanek kary łącznej, wskazując m.in., że zawarty w art. 85 k.k. zwrot – zanim zapadł pierwszy wyrok – odnosi się do pierwszego chronologicznie wyroku, który zapadł przed popełnieniem przez sprawcę kolejnego / kolejnych / przestępstwa. Nie chodzi o pierwszy wyrok dający możliwość orzeczenia kary łącznej w układzie najkorzystniejszym dla skazanego. Zwrot „jeżeli sprawca popełnił dwa lub więcej przestępstw” odwołuje się do kategorii obiektywnej – popełnienia przez sprawcę co najmniej dwóch przestępstw. Pierwszy zatem warunek przyjęcia zbiegu należy do sfery faktów. Są nimi popełnienie przez sprawcę co najmniej dwóch i to niezależnie od tego, jaka jest sytuacja procesowa dotycząca tych przestępstw. Nawet jeżeli drugie / czy kolejne / przestępstwo nie byłoby jeszcze ujawnione w momencie wyrokowania co do pierwszego, to nie zmienia to istoty rzeczy, że może / mogą / w zbiegu realnym z tym poprzednim pozostawać. Kolejny zwrot „zanim zapadł pierwszy wyrok” określa drugi warunek zbiegu – graniczny moment czasowy, pozwalający na przyjęcie, że te „dwa lub więcej przestępstw” do tego momentu pozostają w zbiegu. Spójnik „zanim” jasno określa sekwencję zdarzeń, jakie muszą po sobie nastąpić, aby spełnić dyspozycję przepisu: przestępstwa muszą być popełnione wcześniej, niż zapadł wyrok.

Tak więc co do istoty wyrok łączny został wydany w oparciu o prawidłowo zastosowane zasady wynikające z art. 85 k.k. i następne. Tym samym zasadnie Sąd umorzył postępowanie w sprawie X K 1194/07 bowiem dotyczy ona wykroczenia a łączyć można jedynie kary orzeczone za przestępstwa.

Również co do orzeczonej kary łącznej, której skazany K. G. zarzuca rażącą surowość, tj. prawidłowo zastosowanej zasady częściowej absorpcji, należało w pełni podzielić argumentację zawartą w uzasadnieniu do zaskarżonego orzeczenia. Wyrok łączny wydaje się w oparciu o zasady określone w przepisach art. 85-92 k.k. Orzeczone wobec skazanego K. G. kara łączna nie nosi cech rażącej surowości.

Przy wymierzeniu kary łącznej zastosowanie zasady pełnej absorpcji nie jest żadnym obowiązkiem sądu orzekającego czy też punktem wyjścia przy dokonywaniu prawidłowej oceny wymiaru kary łącznej. Wydając wyrok łączny, sąd orzekający nie jest także uprawniony do ponownego rozważania tych samych okoliczności, które legły u podstaw wymiaru kar w poprzednio osądzonych sprawach, lecz powinien rozważyć przede wszystkim, czy pomiędzy poszczególnymi czynami, za które wymierzono te kary, istnieje ścisły związek podmiotowy i przedmiotowy, czy też związek ten jest dość odległy lub w ogóle go brak, a ponadto winien rozważyć okoliczności, które już po wydaniu poprzednich wyroków zaistniały i przemawiają za korzystnym lub niekorzystnym ukształtowaniem tej kary. / por. wyrok SA w Katowicach z dnia 2006.09.14 w sprawie sygn. akt II AKa 244/06, LEX nr 217093/.

W odniesieniu do niniejszej sprawy należy podnieść, iż między poszczególnymi czynami, objętymi wyrokiem łącznym, nie występuje ścisły związek przedmiotowy- dotyczą przestępstw przeciwko mieniu jak też przeciwko zdrowiu i życiu – z drugiej zaś strony były popełnione w pewnym rozproszeniu czasowym i po ich popełnieniu skazany dopuścił się kolejnego czynu tego samego rodzaju.

Przerwy pomiędzy poszczególnymi skazaniami wynoszą kilkanaście miesięcy, skazany dokonał tych czynów na szkodę różnych, przypadkowych pokrzywdzonych. Dlatego redukcja kar poprzez stosowanie całkowitej absorpcji

stanowiłoby nadużycie instytucji kary łącznej, która ma służyć została wypaczona przez prostą arytmetykę kar / wyrok SA w Krakowie z dnia 2006. 12. 13 w sprawie II AKa 208/06, KZS 2007/1/40/.

Zasadnie w praktyce sądowej i orzecznictwie uznano, że nie ma żadnych podstaw, by przyjmować, iż istotą kary łącznej w wyroku łącznym jest tworzenie sytuacji korzystnej dla skazanego. W praktyce rzeczywiście tak dzieje się najczęściej, ale nie oznacza to, by takie korzystne rozwiązanie musiało być stosowane i to maksymalnie. Skazany K. G. w zaskarżonym orzeczeniu zasadnie skorzystał z częściowej absorpcji i słusznie Sąd I instancji uznał, że brak było przesłanek do zastosowania wobec niego absorpcji całkowitej. Zastosowanie te zasady w pełnym zakresie stanowi sytuację wyjątkową, gdy istnieje ścisły związek przedmiotowy, podmiotowy i czasowy pomiędzy poszczególnymi czynami. Taka sytuacja odnośnie skazanego nie występuje i stanowisko Sądu Rejonowego w Elblągu odnośnie przyjętej zasady absorpcji zasługiwało na pełną aprobatę.

Sąd I instancji w sposób niezwykle szczegółowy uzasadnił swoje stanowisko, uwzględniając wszystkie okoliczności istotne z punktu widzenia skazanego, które miały wpływ na wysokość orzeczonej kary łącznej. Skazany w swojej apelacji nie wskazał na istnienie innych, nowych okoliczności, które nie zostałyby uwzględnione przez Sąd meriti, a które mogłyby mieć wpływ na odmienną ocenę wymierzonej kary łącznej.

Skazany kwestionował orzeczenia o karze łącznej i stawiał zarzut rażącej surowości tej kary. Odnosząc się do zarzutu rażącej surowości wymierzonej kary łącznej należy kierować się ogólnymi zasadami określonymi w art. 438 pkt 4 k.p.k.

Należy w tym miejscu przypomnieć, iż rażąca niewspółmierność kary, o jakiej mowa w art. 438 pkt 4 k.p.k., zachodzić może tylko wówczas, gdy na podstawie ujawnionych okoliczności, które powinny mieć zasadniczy wpływ na wymiar kary, można było przyjąć, iż zachodziłaby wyraźna różnica pomiędzy karą wymierzoną przez sąd I instancji a karą, jaką należałoby wymierzyć w instancji odwoławczej w następstwie prawidłowego zastosowania zasad w sprawie dyrektyw wymiaru kary określonych w art. 53 k.k. oraz zasad ukształtowanych przez orzecznictwo Sądu Najwyższego / por. III KR 254/73, OSNPG 1974, nr 3-4, poz. 51 /. Wymierzenie kary łącznej w wyroku łącznym oparte jest na tych samych dyrektywach, które znajdują zastosowanie do kary łącznej orzekanej w ramach jednego wyroku. Wymierzając karę łączną w ramach wyroku łącznego sąd oprócz okoliczności rzutuujących na wymiar tej kary określonych w przepisach kodeksu karnego uwzględnia również okoliczności wymienione w art. 571 par. 1 k.p.k.

Sąd Rejonowy w Elblągu przeprowadził dowód z aktualnej opinii o skazanym z Aresztu Śledczego w E. aby mieć orientację, jak przebiega proces jego resocjalizacji, co nie jest obojętne przy określeniu okresu kary łącznej pozbawienia wolności / por. opinia k 28 /.

Z treści tej opinii wynika, iż zachowanie skazanego należy ocenić jako zmienne, w ostatnim okresie czasu jako właściwe. Trzyznaście razy był karany dyscyplinarnie, 23 razy był wyróżniany nagrodami regulaminowymi. Na temat popełnionych przestępstw wypowiada się krytycznie.

Te okoliczności wskazują, iż proces resocjalizacji skazanego w warunkach więziennych przebiega prawidłowo aczkolwiek nie został jeszcze ukończony.

Okoliczności powyższe zostały w pełni uwzględnione w wysokości orzeczonych kar w wyroku łącznym.

W świetle tych stwierdzeń nie można uznać, iż orzeczona w wyroku łącznym kara łączna pozbawienia wolności razi nadmierną surowością przez co staje się niewspółmiernie wysoka.

W piśmiennictwie podkreśla się, że instytucja kary łącznej nie jest instrumentem łagodzenia orzeczonych za pozostające w zbiegu przestępstwa kar, zaś sam fakt pozostawiania dwóch lub więcej przestępstw w zbiegu nie stanowi okoliczności łagodzącej. Należy również podnieść, iż decydujące znaczenie przy wymiarze kary łącznej ma także wzgląd na prewencyjne oddziaływanie kary, w znaczeniu prewencji indywidualnej i ogólnej. Te okoliczności oraz popełnienie więcej niż dwóch przestępstw, dodatkowo wpływają na orzekanie kary łącznej surowszej od wynikającej z dyrektywy absorpcji.

Przy wymiarze kary łącznej w odniesieniu do skazanego uwzględniono również przesłankę negatywną , jaką jest popełnienie kilkunastu przestępstw.

Wskazane powyżej okoliczności czynią niezasadne zarzuty skazanego K. G. dotyczące rażącej niewspółmierności kary łącznej .

W tym stanie , skoro apelacja skazanego była oczywiście bezzasadna , Sąd Okręgowy w oparciu o przepis art. 437 par. 1 k.p.k. utrzymał w mocy zaskarżony wyrok jako w pełni słuszny. O kosztach sądowych rozstrzygnięto na mocy art. 624 par. 1k.p.k. uznając , iż skazany nie ma możliwości ich poniesienia z powodu odbywania długoterminowej kary w warunkach izolacyjnych. Nadto o kosztach obrony z urzędu rozstrzygnięto na mocy art. 29 ust. 1 ustawy Prawo o adwokaturze z dnia 26 maja 1982 r.